

Tid til moden Overvejelse, og det har det ærede Medlem viſt fuldstændig Ret i. For kom dette Lovforſlag herind fra Folketinget og var her kun 14 Dage; der blev afgivet en Betænkning, i hvilken Lands-tinget ſtillede ſig ſympatetiſt til Forſlaget. I Mar blev Forſlaget forelagt her i Tinget, og Landstinget har haft meget rundelig Tid til Overvejelse. Under Iſte Behandling lod det ærede Medlem, ſom nu er Forſlagsſtiller (W. Litn), ved et andet Medlem, nemlig det ærede Iſte Medlem for 8de Kredſ (Breinholt), afgive en Erklæring, der gik ud paa, at han Maaneder igennem havde ſøgt at ſætte ſig ind i den foreliggende Sag og gjort Udenlandsrejſer i den Anledning, hvilket havde bragt ſtore Aktstykker frem, ſom han havde ſamlet; men nu var der han bleven ſyg og kunde ikke møde. Og det ærede Medlem for 8de Kredſ tilføjer: „Sit Stof vilde han for at undgaa Udeſtning i Preſſen ſamle i en Henvendelse til Regering og Rigsdag, ſom kunde med ſin ſtore Illuſtrationſtekt have foreligget i Rigsdagen i Dag, ſaa fremt han ikke for 14 Dage ſiden var bleven ſyg.“ Det ærede Medlem forlangte alſaa den Gang en 14 Dages Friſt. Jeg beklager, at det ærede Medlem den Gang blev ſyg og har været det ſenere, og jeg vilde onſke, det ærede Medlem havde været til Stede, og at hans Forſlag var kommet frem. Jeg paaſkønner, at det er kommet frem, og at det er tilſendt Regeringen og Rigsdagen; men jeg beklager, at det ærede Medlem har ladet det falde; thi det har det ærede Medlem; dette fortræffelige Forſlag er ikke kommet frem, og det trænger nu til nærmere Bearbejdelse; det ſtemmer ikke med Indledningen i Oktober. — Nu vil det ærede Medlem jo fordre Anſtand paa hele Sagen. Hans Motivering forekommer mig meget beſynderlig. Jeg har alſaa været vel tilfreds med det ærede Medlems Bebudelse af et poſitivt Forſlag, men ganſke viſt ikke et poſitivt Forſlag, der gik ud paa at ſønderlemme og ſpolere Regeringens Forſlag, og det er det, det ærede Medlem nu alene gaar ud paa eſter mit Skøn.

Det ærede Medlem udtaler i Betænkningen for det første, at han har henvendt ſig til Formanden for Folketingets Jærnbaneudvalg angaaende Mulighederne for at ſaa en anden Ordning, men at denne har været, at det kunde man nu ikke; thi hvis man rørte ved det Spørgſmaal, ſaa gik det galt med alle de øvrige Love om Jærnbanebygning i Danmark. Den ærede Ordfører (Kump) nævnedes i Gaar, at tidligere havde der været Sammentoblingsparagraffer, der

i Mar ere opgivne fra Folketingets Side. Man tager alſaa hvert Forſlag for ſig, men, det vedfender jeg mig ganſke viſt, under Forudſætning af, at man vil være billig baade i den ene og den anden Retning. Det for- bødter mig, at det ærede Medlem har optaget denne Udtaleſe af Formanden for Folketingets Udvalg i Betænkningen. Jeg har ikke talt med vedkommende Medlem af Folketinget, men det forbødter mig, at han ikke har optrykt hele Skrivelsen fra vedkommende Formand eller rettere, at vedkommende Folketingsmand, da han gav ſit Samtykke til Offentliggørelsen, ikke har forbeholdt ſig, at hele Skrivelsen ſkulde offentliggøres; thi jeg forudſætter, at det ærede Medlem har Samtykke til at offentliggøre denne private Skrivelse; ellers vilde der jo ikke være nogen Mening i, hvad det ærede Medlem ſelv ſiger, at han er kommen fra den Overbeviſning, at det hang ſaaledes ſammen, ſom han har ſagt ovenfor. Jeg antager, det hænger ſaaledes ſammen, at man ganſke ſikkert har onſket at gennemføre det kjøbenhavnſte Jærnbaneforſlag, men at man dog ikke har bundet ſig paa Hænder og Fødder. Det vilde ingen gøre, og det vilde jeg heller ikke, hvis der kom noget bedre frem.

Det ærede Medlem nævnedes jo ſenere, at der er fremkommen en Erklæring af 15de April fra Ministeriet angaaende det ærede Medlems Plan, og, ſom det ſaa ſmagfuldt ſiges af det ærede Medlem, mener han, at Ministeriet har „rettet et Angreb“ paa hans Plan. Det er jo ganſke urigtigt. Folketingets Udvalg har onſket at høre Ministeriets Mening om det ærede Medlems Plan, og ſom Følge deraf har Ministeriet været pligtigt til at udtale ſin Mening om denne Plan. Det plejer man at gøre; men ikke et eneſte Ord er der kommet fra Ministeriet og Jærnbanevæſenet, forinden Folketingets Udvalg forlangte en Erklæring om det ærede Medlems Plan, en Erklæring, ſom er læst af mange ærede Medlemmer viſtnok ogſaa af dette Ting; og der er mange, der for mig have udtalt, at den forekommer dem i høj Grad fyldeſtørende og overbeviſende. Nu piler det ærede Medlem jo noget ved den Erklæring og opholder ſig ſærkt ved de engeltte Forhold og ſildrer i Detailler, hvor gal og urigtig Ministeriets Imødegaælle er. Jeg ved ſaamænd ikke, om der kan være et eller andet galt Tal deri; det kan jeg jo ikke ſvare for, da jeg ikke perſonlig har ladet Tallene; men jeg anſer dem indtil videre for rigtige. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at Totaliteten gaar det ærede Medlem let hen over, Spørgſmaalet, om vi virkelig kunne lære noget med Henſyn til vor Jærn-